

[Knud Kristensen.]

Det er fuldkommen falsk. Det var jo en helt anden § 2, de tog Afstand fra. Den § 2, der her er sat ind, er netop sat ind for at tage Hensyn til Dommerforeningens Ønsker, det fremgaar ganske tydeligt af Dommerforeningens Svar, saa naar den ærede Ordfører vil føre Dommerforeningen frem som den, der har taget Afstand fra denne Paragraf, saa er det i stik Modsætning til det faktiske Forhold. Jeg forstaaer ikke, at den ærede Ordfører, som dog maa være inde i Sagen, vil fremstille det for det høje Ting, som om det hang sammen paa en anden Maade. Det er jo et Forsøg paa fuldkommen at vildlede det høje Tings Medlemmer. Jeg haaber dog, at man ikke vil lade sig vildlede, men at man selv vil læse Besvarelserne igennem.

Vi kommer saa til § 3. Den ærede Ordfører sagde, at alt, hvad man kan straffes for i Henhold til § 3, kunde man ogsaa straffes for i Henhold til allerede eksisterende Love. Saa forstaaer jeg ikke, hvorfor den ærede Ordfører er saa forbitret paa § 3, naar man lige saa godt kan blive straffet efter den gældende Lov. Det synes mig, at der her er en stærk Modsigelse i den ærede Ordførers Tale. Jeg tror nu heller ikke, det er rigtigt. Det, som er afgørende for vor Stilling til § 3, er, at vi ønsker, at de, som forfølger og boycotter saaledes, at det paa en utilbørlig Maade indskrænker den enkeltes Adgang til Erhverv og Arbejde eller hans frie Ret til at staa i eller udenfor en Organisation, skal straffes, og det skal siges i den danske Lovgivning, at den Slags Ting skal straffes. Det staaer der nemlig ikke, og naar det er blevet straffet, er det i Henhold til en Domspraksis, som man har udledet, og selvfølgelig skal jeg ikke kritisere, men det er efter mit Skøn bedre, at det udtrykkelig staaer i Loven, at det er strafbart, og det er det, vi har ønsket.

Nu kan man sige: Ja, hvad er Forfølgelse? Det er selvfølgelig noget af en Skønssag, det gælder i næsten alle Livets Forhold. Men efter min Mening er det ikke en Forfølgelse, hvis en enkelt Mand af en eller anden Grund ikke vil staa i Forretningsforbindelse med en anden, det har han Ret til, det er ikke at forfølge og heller ikke at boycotte, enhver har Ret til at lade være at handle med en Mand; hvis han hellere vil handle et andet Sted, har han selvfølgelig Lov til det, det er en fuldkommen lovlig og privat Sag, hvor og med hvem man vil handle.

Hvis man derimod slutter sig sammen

for at true eller bevæge andre til at optræde i Forening imod en Mand udelukkende med det Formaal at hemme eller vanskeliggøre eller begrænse eller forhindre hans Adgang til Erhverv og Arbejde, saa er det, at Loven sætter ind, altsaa naar det er uomtvisteligt, at dette er Hensigten, selvfølgelig ikke, hvis der foreligger et andet Formaal. Hvis man f. Eks. oplyser, at vedkommende er en upaalidelig Forretningsmand, saa ligger Sagen ganske anderledes; saa kan Hensigten være, at man vil advare sine Kolleger mod at komme i Forbindelse med en daarlig Forretningsmand, der vil give dem Skuffelser og Tab.

Men hvis man ikke kan anføre andet, hvis den eneste Begrundelse, der virkelig med Fornuft kan føres frem, er denne, at man vil hindre ham i Udøvelsen af sin Virksomhed, fordi han ikke vil rette sig efter vedkommende Organisations eller Enkeltmands Bestemmelse, saa maa man indrømme, at Manden bliver boycottet, bliver forfulgt, bliver hindret i at ernære sig hæderligt og lovligt. Ligesaa hvis det sker, fordi Manden ikke vil melde sig ind i den Forening, som nu vedkommende har ment det ønskeligt at faa saa stor en Del af Befolkningen ind i som muligt.

Det er det, vi har tilsigtet at straffe ved dette Lovforslag, og det staaer der tydeligt. Der staaer tydeligt, at det er denne utilbørlige Forfølgelse og Boycotning, som ikke har noget lovligt, noget hæderligt eller rimeligt Formaal, men kun har det Formaal at begrænse den paagældendes lovlige Adgang til Erhverv og Arbejde eller tvinge ham ind i Foreninger og Organisationer, det er dette, der gøres strafbart i dette Lovforslag, som vi her behandler.

Hvis man vil have Eksempler paa, hvordan det kan finde Sted, skal jeg gerne give nogle Eksempler derpaa. Hvis nogen næringsdrivende overfor en Bank, f. Eks. nogle Grossererere eller nogle storhandlende, siger: Hvis I staaer i Forretningsforbindelse med denne nye Købmand eller denne nye Grosserer, hvis I laaner ham Penge, saa vil vi ikke staa i Forretningsforbindelse med jer — ja, saa vilde jeganse en saadan Forfølgelse og Boycotning, som kun havde til Hensigt at vanskeliggøre vedkommendes Næring og forhindre ham i at drive sin Virksomhed, for at være noget af det, som vilde falde ind under Lovens Bestemmelser. Eller hvis en Industri eller nogle Teglværker slutter sig sammen og siger til deres Kulhandler: Hvis du handler med Kul med en anden Industri eller med et Teglværk, der konkurrerer med os, skal